N°. 63. A°. 1833.

DONDERDAG DEN 8sten AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 5 Augustus 1833.

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Setting* van het Brood voor de loopende maand bepaald is, als volgt:

Het BROOD van 8 *Cents* moet wegen 9 *Oncen.*

En dat van 4 *Cents*, 4 *Oncen* 1 *Lood.*

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarna te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

GOUVERNEMENTS SECRETARIJ.

Den 7 Augustus 1833.

Alzoo de navolgende personen zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal hebben vervoegd, met verzoek om te mogen verkrijgen Brieven van Manumissie voor de na te melden Slaven en Slavinnen, te weten:

JOSEPHUS LEVINUS VAN THOLL, voor den Slaaf RUDOLPH, hem in eigendom toebehoorende.

CLASINA MARIA BARTHA BEUMER, voor de Slavin MIETJE en den Slaaf NICOLAAS, beide aan haar in eigendom toebehoorende.

JACQUES DE RANDAMIE, voor den Slaaf JAN, hem in eigendom toebehoorende, en

SAMUEL JOHANNES KLEIN, voor de Slavin AUGUSTINA, hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en een iegelijk, die eenig regt of pretentie op gemelde Slaven mogten sustineren, op te roepen, om binnen den tijd van *drie* weken, nadat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare Dagbladen zal zijn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

MILITAIR BUREAU.

Den 5 Augustus 1833.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, is bij Gouvernements-Order van heden, n°. 251, tot *Tweede Luitenant bij de Koloniale Guides* alhier, benoemd en aangesteld, den Sergeant Majoor BENJAMIN KERKHOFF, van het Bataillon Jagers n°. 27.

De Chef van den Staf,
R. H. ESSER.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, den 25 Mei.

Omtrent den staat van zaken in het Oosten, bevat de *Messager* het volgende:

» Men verzekert ons, dat het gouvernement tijdingen uit Konstantinopel heeft, tot den 16, de bevestiging medebrengende van hetgene aangekondigd is geworden omtrent den gunstigen uitslag der jongste onderhandelingen met Ibrahim; men zegt zelfs dat deze den aftogt aangevangen heeft. Maar reeds spreekt Rusland van schavergoedingen; het begroot, zegt men, de kosten zijner interventie op 150 millioen roebels en verlangt twee afdeelingen, elk van 6000 tot op de regeling hiervan ten koste en op de soldij des Sultans te doen achterblijven. Men begrijpt dat deze voorslag geenszins ten genoege kan wezen der kabinetten van Londen en Parijs, die verlangen zullen, dat Rusland zijne troepen terug trekt, en de verschanste legerplaatsen verlaat, waarin het zich voor de poorten van Konstantinopel versterkt, want de Russische troepen zijn de stad niet binnengetrokken.

» Wat zeker blad er ook van gezegd moge hebben, onze magt in de Levant is niet weinig versterkt geworden. Er bevinden zich op dit oogenblik of weldra zullen er zich bevinden vier linieschepen en een vrij aanzienlijk getal groote fregatten, die men er zich ongemerkt heen heeft laten begeven. Ook de Engelsche magt is er op een voet gebragt, die de Engelsche en Fransche gezanten veroorlooft eenen hun betamenden toon te voeren.

De *Nouvelliste* geeft deze berigten meer naauwkeurig, als volgt:

» De eerste Secretaris van Ambassade des Konings was te Konstantinopel, van daar met den Amedji-Effendi der Porte naar het leger van Ibrahim vertrokken. Hij was overbrenger van een *hattischeriff*, waarbij de Groote Heer het leenschap der vier pachalicks van Syrie, te weten: Sant Jean d'Acre, Damascus, Aleppo, Tripoli en derzelver onderhoorigheden, aan de Pacha van Egypte toestond.

» De instructien van den Heer de Varennes waren, om te trachten Ibrahim te overreden van alle verdere eischen af te zien. De onderhandelingen hebben vier dagen geduurd. Ibrahim heeft afgezien van zijne aanspraak op Diarbekir en op de distrikten van Alaya en Orfa, hetgene verder te Alexandrie bediscutieerd zal moeten worden. Inmiddels heeft hij, op aandrang van den Heer de Varennes er ingestemd, om Klein-Azie te ontruimen. Zijn aftogt heeft den 10 April een aanvang moeten nemen.

De *Temps* schijnt bezwaarlijk aan het reeds bevestigd zijn des vredes te kunnen gelooven.

» De meest tegenstrijdige berigten, zegt hij, zijn omtrent de Oostersche zaken in omloop en deze tegenstrijdigheid doet zich ligtelijk begrijpen, zoo men de afstanden op het oog houdt, die Parijs en Konstantinopel, Konstantinopel en Petersburg en eindelijk Petersburg en Parijs van elkander scheiden.

» Volgens de over Weenen ontvangen Konstantinopelsche berigten, zou Mehemed-Ali de laatste voorslagen hem door den Heer Varennes gedaan, aannemen, onder eene weinig beteekenende uitzondering, betrekkelijk de beperking waaraan men zijn regt van Souvereiniteit op een der door hem veroverde pachalicks wilde onderwerpen. Van den anderen kant schijnt de Groote Heer, hoewel er op aandringende dat dit pachalick niet begrepen zal wezen onder het grondgebied hetwelk hij aan zijnen vroegeren onderdaan afstaat, evenwel niet ongeneigd om aan den drang der omstandigheden toe te geven, en bij het vertrek van den laatst aan het departement van buitenlandsche zaken aangekomen koerier, deed alles eene op hand zijnde schikking verwachten, zoo als de Minister van buitenlandsche zaken, die dan ook openlijk in de kamer der afgevaardigden aangekondigd heeft.

» De tijdingen uit Petersburg, in antwoord op de mededeelingen, welke den Keizer zoo van den Sultan als van het kabinet der Tuilerien geworden zijn, luiden weder geheel anders. Volgens deze tijdingen zou de Keizer op eene stellige wijze verklaard hebben, dat de Porte niets aan Mehemed-Ali konde toegeven, alvorens deze geheel in onderwerping gekomen zou zijn; dat de Groote Heer wel moest beseffen, dat hij eenmaal tot het doen van toegevingen aan den overwinnaar van Asie gekomen, zich op verdere eischen van deszelfs kant moest voorbereiden; dat het belang van Rusland er zich tegen verzette dat Mehemed-Ali magtig genoeg zou worden om de Ottomanische Porte de wet voor te schrijven en dat Rusland alles in het werk zou stellen, om deze tegenkanting van zijne zijde ten uitvoer te leggen; dat er dien ten gevolge stellige bevelen uit Petersburg waren afgezonden, in de eerste plaats naar den Russischen Ambassadeur te Konstantinopel, om den Sultan de stellige bedoelingen des Keizers kennelijk te maken, en vervolgens naar de onderscheiden Opper-Officieren van Nieuw-Rusland, ten einde zich gereed te houden onverwijld aanvallenderwijze tegen Mehemed-Ali te kunnen handelen.

» Volgens geruchten die wij hier herhalen zouden de Nota's door den Heer Pozzo-di-Borgo, aan den Heer de Broglie uitgereikt zijn, in dien zin gesteld wezen en zou derzelver lezing op zeker hoog personaadje eenen geweldigen indruk hebben gemaakt en aanleiding hebben gegeven tot eene wederopwelling van zekere oorlogsdrift die in de laatste bijeenkomst van den Raad niet dan met moeite was te keer gegaan geworden.

» Wat deze berigten nog bevestigt, is hetgene onder dagteekening van den 27 April uit Berlijn geschreven wordt.

» De wapeningen onzer nageburen aan den anderen kant van den Weissel, geven stof tot vele gissingen. De oorlogszuchtige denkbeelden winnen weder veld, en reeds hebben Officieren van ons garnizoen verlof gevraagd, om den veldtogt in de Litthausche en Turksche regementen mede te maken. Men gelooft dat de oorlog in Asie gevoerd zal worden en dat de keizerlijke troepen hunne kantonnementen niet weder betrekken zullen, dan na zich met de Egyptenaren gemeten te hebben.

MENGELINGEN.

EEN NACHT IN INDIE.

In het afgelegen distrikt van Mofussil, zijn de *bungaloes* of woonhuizen zoo plomp gebouwd, dat zij de verwondering opwekken van den reiziger die Indie alleen uit de prachtige Paleizen van deszelfs steden kent. Zware, ruw afgeschaafde deuren, met een grof smeersel van de eene of andere verw overdekt, beschutten het binnenste tegen de guurheid van het weder. De muren zijn laag en naakt en indien men somtijds al eens eene poging aanwent om ze te kleuren, geschiedt zulks door middel eener kladderij die verre beneden het eenvoudige kalken of witten van onze keukenmuren te achten is. De

sluiting der deuren, die op de onderscheidene vertrekken uitgaan (zoo er meer dan een vertrek in de woning is) zijn van het ellendigste maaksel, en al het timmerhout hetwelk tot den bouw van het huis gebruikt is ruw en vervallen, zoodat het aanhoudend herstel noodig heeft.

De onvermijdelijke nabuurschap der viervoetige bewoners van het district met hunne landgenooten van het menschelijk geslacht, is al te gemeenzaam om te kunnen behagen. Indien men, om de warmte des nachts de deuren open laat, is men genoodzaakt in de plaats daarvan een traliewerk of beschutsel van gevlochten takken te bezigen, om zich voor de wolven en hyenas te beveiligen die hier zeer vrijpostig het erf der huizen doorwandelen. De tuinen dienen tot wijkplaatsen voor de stekelvarkens, en de panthers doorkruissen de naburige valleijen. Aan den anderen kant verschaft het dak van een bungaloe eene schuilplaats aan allerlei soorten van ongedierte. In de oorden waar Europeanen zich nedergezet hebben, zijn de horden van wilde dieren gevlugt; er zijn geene andere woudbewoners overgebleven dan eekhorens, ratten en nu en dan een paar slangen, wier bijzijn minder schrikkelijk is.

In de gewesten waaraan men den naam *Jungles* (*) geeft, treft men eene grooter verscheidenheid van wilde dieren en ongedierte aan. De boschkatten, de *gossamps* (eene soort van hagedis, die zoo groot als een speenvarken is), de *ilis-copras*, enz., nemen dikwijls hunnen intrek tusschen de balken en sparren, en leveren elk ander woedende gevechten wanneer zij zich onderling hunne prooi betwisten. Deze onwelkome gasten zijn van de menschelijke bewoners der huizen alleen door een stuk lijnwaad afgezonderd, hetwelk bij wijze van behangsel onder de zoldering en langs de muren gespannen, en aan krammen in de hoeken van het vertrek vastgemaakt is. Dit lijnwaad dient tegelijker tijd om de ruwe oppervlakte van de ongeschaafde balken en planken voor het oog te verbergen, en deze lootsen welke men met den naam van *woonhuizen* vereert, minder afzigtelijk te maken. Maar deze afsluiting is maar al te dikwerf een te zwak beschutsel, door het behangsel heen kan men de bewegingen der strijdende partijen duidelijk waarnemen en zelfs de indrukselen van hunne klauwen onderscheiden; en wanneer dit bekleedsel een weinig versleten is, ziet men zekere pooten onverwacht door de gaten heen komen, of wel, wanneer in den regentijd de houten krammen breken, loopt men gevaar, dat het eene of andere afzigtelijke dier door zijnen vijand vervolgd, in de snelheid van zijne vlugt de huisgenooten met een bezoek komt vereeren, waarop dezen in het geheel niet gesteld zijn.

Alvorens men het gebruik dezer behangsels had uitgevonden, kwamen de slangen dikwijls langs de bamboezen stutten naar de slapende huisgenooten af; thans is dit minder het geval.

Dit is niet alles; in deze woeste en akelige landstreken zijn de nacht-insekten met eene buitengewone kracht en luidruchtige werkzaamheid begaafd, waardoor alle rust onder de huisgenooten verbannen wordt. Met het vallen van den avond begint het algemeene sissen, fluiten, tjilpen, tikken, gonzen, snateren, schuifelen, kortom een geraas en geweld, waarbij zoo men wel eens zegt iemand hooren en zien vergaat. De scherpere toonen van dit vokaal concert worden door eene ontelbare menigte krekels aangeheven, doch wier longen oneindig sterker geluid kunnen voortbrengen dan die van onze Europesche haardzangers; millioenen padden zingen de bastoonen. Het gonzend brommen van myriaden muskieten gelijkt naar den klank van den hoorn, en verliest zich onder de menigte, terwijl ook het gepiep der muizen en het scheller geluid der vechtende ratten en der muskes-kat nu en dan eene afwisseling verschaft. Indien midden onder dit gedruisch de langverwenschte slaap zich ten laatste over de oogleden uitbreidt, wordt men weldra weer plotseling opgewekt door het snerpend gehuil van eenen troep jakhalzen, want het is als of werkelijk het eene dier het ander des nachts om strijd wilde overschreeuwen. Een stille, rustige nacht is iets dat nimmer in Indie bestaat.

De inboorlingen van het land, die gedurende de hitte van den dag slapen, blijven tot zeer laat in den nacht waken, en hoewel zij over het algemeen zeer stil zijn, worden zij des avonds allengs luidruchtiger, en de vrolijkheid neemt met den nacht meer en meer toe. Troepen van zangers uit de naburige dorpen loopen door de straten, en wanneer er een feestdag of een huwelijk is, wordt het oor allerwege door muzijk-instrumenten van het wonderlijkste geluid, (*gong-gong* en *tom-tom*, onder anderen, zijn eene soort van keteltrommen) vergast. Eene soort van trompetten van zes voeten lengte spelen hierbij eene hoofdrol, en de vrolijkheid der dorpelingen groeit aan naar mate al dit gedruisch vermeerdert. Het verdoovend geraas schijnt derhalve hier wezenlijk tot zekeren graad dezelfde uitwerking te hebben als de opium en andere verdoovende middelen, waarmede zich de mensch tot vrolijkheid wil stemmen!

De bedden staan op hooge schragen in het midden van het vertrek, en zijn met gazen-gordijnen (muskieten-gordijnen), overhangen. Het eerste is een beveiligingsmiddel tegen de kruipende wandbewoners, het laatste tegen de hevig stekende luchtbewoners of muskieten (*).

(*) *Jungles* zijn groote wildernissen met het reusachtige wilde gras, *allang* genaamd, en ander onkruid bedekt.

(*) Door het aanhoudend vegen van den vloer onder de bedsteden, en ook door het strooijen van zout, kan men de meeste kruipende dieren van daar verbannen.

EDICTALE CITATIE.

(28284) *De Exploicteur bij het Geregtshof te Suriname*, dagvaard bij dezen alle bekende en onbekende Crediteuren van de navolgende Personen, als:

Van NEELTJE van EMICKE, wegens het provenue van op den 25 Januarij 1833, bij Executie verkochte Huis en Erf, aan de *Hoogestraat*, L^r. D. N°. 786; aangekomen hebbende NEELTJE van EMICKE.

Van WOLPHERT BEELDSNIJDER, wegens het provenue van op den 15 Februarij 1833, bij Executie verkochte *een tiende* aandeel in de Plantagie *Fridericisgift;* aangekomen hebbende WOLPHERT BEELDSNIJDER.

Van HERMANUS TIBERIUS BEELDSNIJDER, wegens het provenue van op den 15 Februarij 1833, bij Executie verkochte *een veertigste* aandeel in de Plantagie *Fridericisgift;* aangekomen hebbende H. T. BEELDSNIJDER.

Van C. D. BETTING, wegens het provenue van op den 15 Februarij 1833, bij Executie verkochte Erf bekend, onder L^r. B. N°. 19, aan de *Watermolenstraat;* aangekomen hebbende C. D. BETTING.

Van den Boedel J. DELMONTE, wegens het provenue van op den 22 Februarij 1833, bij Executie verkochte Huis en Erf, aan de *Heerenstraat*, L^r. B. N°. 81; aangekomen hebbende J. DELMONTE.

Van J. J. van LOBBRECHT, wegens het provenue van op den 22 Maart 1833, bij Executie verkochte Huis en Erf, aan de *Princestraat*, L^r. D. N°. 835; aangekomen hebbende J. J. van LOBBRECHT.

Van de Wed. ALEX. CRUICKSHANK, als Executrice van den Boedel wijlen ALEXANDER CRUICKSHANK, wegens het provenue van op den 26 April 1833, bij Executie verkochte helfte in het onverdeelde ⅜ aandeel van de Plantagie *Union;* aangekomen hebbende de Wed. ALEX. CRUICKSHANK, als Executrice van den Boedel wijlen ALEX. CRUICKSHANK.

Van ALEXANDER ELIAZ. SALOMONS, wegens het provenue van op den 3 Mei 1833, bij Executie verkochte Huis en Erf, aan de *Watermolenstraat*, L^r. A. N°. 131; aangekomen hebbende ALEX. ELIAZ. SALOMONS.

Van J. H. FRANCKE, wegens het provenue van op den 3 Mei 1833, bij Executie verkochte Grond *Topibo;* aangekomen hebbende J. H. FRANCKE.

Van den Boedel of Erven van wijlen J. F. FRIDERICI, wegens het provenue van op den 10 Mei 1833, bij Executie verkochte Plantagie *Catharina Sophia;* aangekomen hebbende den Boedel J. F. FRIDERICI of deszelfs Erven.

Van den Boedel MARIA van VARENHORST wegens het provenue van op den 17 Mei 1833, bij Executie verkochte Huis en Erf, aan de *Zwartenhovenbrugstraat*, L^r. D. N°. 493; aangekomen hebbende den Boedel MARIA van VARENHORST.

En zulks om te compareren ofte Gemagtigden te zenden, ter *præ- et concurrentie* rol van het Geregtshof te *Suriname*, welke gehouden zal worden op Vrijdag, den 30sten Augustus 1833, 's morgens *acht* uren, en aldaar te zien dienen van relaas en bijlagen, voorts hunne sustenuen van *præ- et concurrentie* op te geven, en met den Impetrant voort te procederen als naar stijle.

En opdat niemand hiervan eenige ignorantie zoude kunnen of mogen pretendeeren, heb ik deze gepubliceerd en geaffigeerd aan *Paramaribo*, den 5 Augustus 1833.

De Exploicteur,
N. L. BRAAM.

Gedrukt te *Paramaribo*, bij de Erven J. BRINK.